

كَهِيْعَصْ 1 ذِكْرُ رَحْمَتِ رَبِّكَ عَبْدَهُ زَكَرِيَاً 2
 bir seslenişle Rabbine yalvarmıştı hanı Zekeriyâ'ya kulu Rabbinin rahmetini bu, anışıdır Kaf ha ya `ayn sad

خَفِيَّاً 4 قَالَ رَبُّ شَقِيَّاً
 sana du'a ile ve olmadım ihtiyarlık aleviyle baş ve tutuştu bende kemik gevşedi şüphesiz ben Rabbim dedi gizli

رَبُّ شَقِيَّاً 5 وَإِنِّي خَفْتُ
 kısırıdır karım da arkamdan yerime gelecek yakınlarından korktum doğrusu ben bahtsız Rabbim

فَهَبْ لِي مِنْ لَذْنَكَ 6 وَلِيَا
 ve Ya'kub oğullarına ve mirasçı olsun ki bana mirasçı olsun yerime gelecek bir veli(aht) katından (Ne olur) bana lutfet

وَاجْعَلْهُ رَبُّ رَضِيًّا 7 يَا زَكَرِيَا
 yapmadık Yahya'dır adı bir oğul sana müjdeleriz şüphesiz biz Ey Zekeriyâ razi olduklarından Rabbim onu yap

لَهُ مِنْ قَبْلُ سَمِيًّا
 adaş daha önce ona hiç kimseyi

كَهِيْعَصْ

Kâf, hâ, yâ, ayn, sâd.

-2-

ذِكْرُ رَحْمَةِ رَبِّكَ عَبْدَهُ زَكَرِيَاً

Zikru rahmeti rabbike abdehu zekeriyyâ.

zikru : zikr, anmak, hatırlamak, anlamak,

rahmeti : rahmet, nuru, her varlıktaki rahmeti,

rabb ke: vücutlandırın, rabbi, kendi,

Abde hu zekeriyya : kul, o, Zekeriya, Zikr üzere olan

2- Zekeriya da, kendini vücutlandıranı, O'nun her varlıktaki Rahmetini, O'nun kulu olduğunu anlayanlardanı.

-3-

إِذْ نَادَى رَبُّهُ نِدَاءً حَفِيَّاً

iz nâdâ rabbehu nidâen hafiyâ

iz nada rabbe hu : olduğu zaman, seslenme, nida, arzu, istek, rabbine, o

Nidaen : nida, seslenme, arzuyla istek,

hafiyen : gizlice, sessizce, arayış, içten

3- O Rabbine bir arayış içinde nida etmişti.

-4-

قَالَ رَبُّ إِنِّي وَهُنَّ الْعَظِيمُ مَئِيْ وَاسْتَغْشَلَ الرَّأْسَ شَيْبَاً وَلَمْ أَكُنْ بِدُخَانِكَ رَبُّ شَقِيَّاً

Kâle rabbî innî ve henel azmu minnî veştealer resu şeyben ve lem ekun bi duâike rabbî şakîyyâ

Kâle rabbi : dedi, rabbim,

inni vehene : ben, zayıflama, gücsüz

el azmu minni : kemik, benim,

ve işteale : ağardı, parladı, tutuştu, yayıldı,

el resu şeyben : baş, ihtiyar, yaşlılık

ve lem ekun bi duai ke : ben olmadım, yönelmek, dua, istemek, sen, sana

Rabbi şakiy : Rabbim, şaki, eşkıya, ikiliğe düşmek, isyan etmek

4- Dedi ki: Rabbim! Benim kemiklerim gücsüzleşti ve yaşılandım, saçlarım ağardı, Rabbim! Yalnız sana yöneldim, ikiliğe düşmedim.

-5-

فَإِنِّي خَفِيَّتُ الْمَوَالِيَّ مِنْ قَرَائِبِيْ وَكَانَتِ امْرَأَتِيْ خَافِرًا فَهَبْ لِيْ مِنْ لَذْنِكَ وَلِيُّا

Ve innî hıftul mevâliye min verâî ve kânetimreetî âkiran feheb lî min ledunke veliyyâ

ve inni hıftu : ben, korktum, çekindim,

el mevaliy : alimler, efendi, yakın, yardımcı, bilge kimseler

min veraî : benim arkamdan, benden sonra

ve kanet imreeti : oldu, kadınım, işleyiş, onun işi,

akiran : çorak, verimsiz, kısır,

Fe heb li minledunke : bana bağışla, sana yolun üzere, senin katından,

veliy : dost, yardımcı

5- Benim ardımdan bilge birinin olmamasından çekindim ve ben işleyişimde verimsizleştim, bundan dolayı senin hakikatlerin üzere olan bir dostu bana bağışla.

يَرِثُنِي وَيَرِثُ مِنْ أَلِّيْغَفُوبَ وَاجْعَلْهُ رَبَّ رَضِيًّا

Yerisunî ve yerisu min âli yakûbe vecalhu rabbî radiyyâ

yerisu-ni : bana varis olsun

Ve yerise min ali yakube : varis, ailesinden, Yakup

Ve ecal hu rabbi : onu kıl, yap, eyle, Rabbim,

radiyyen : razi, hoşnut, uygun,

6- Bana varis olsun ve Yakub ailesine varis olsun ve onu Rabbinin rızasını arayanlardan eyle.

يَا زَكَرِيَا إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ اسْمُهُ يَحْيَى لَمْ نَجِعْلُ لَهُ مِنْ قَبْلِ سَمِيَّا

Yâ zekeriyyâ innâ nubeşiruke bi gulâminismuhu yahyâ lem necal lehu min kablu semiyâ

ya Zekeriya : ey Zekeriya, zikr üzere olan,

inna nubeşiru ke : muhakkak biz, müddelemek, sevindirmek, sen

bi gulamin : oğul, evlat, genç, köle, esir,

ismu-hu Yahya : onun ismi, adı, Yahya, lütufkâr olan

lem necal lehu : değil, kılmadık, yapmadık, sunmadık, onu,

min kabl semiy : daha önce, isimlendirme, aynı isimli, yüce, adaş

7- Ya Zekeriya! Biz sana bir evlat müjdeliyoruz. Onun ismi Yahya'dır. Daha önce onun ismiyle birini isimlendirmedik.

NİSA 59

59 گَانَ سَمِيعًا بَصِيرًا يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اطْبِعُوا اللَّهُ وَاطْبِعُوا الرَّسُولَ وَأُولَئِكُمْ مِنْكُمْ

sizden olan buyruk ve sahibine Elçiye ita'at edin Allah'a ita'at edin inananlar Ey görendir işten

فَإِنْ تَنَازَّ عَثْمَ فِي شَيْءٍ فَرْدُوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ

ve gününde Allah'a inanıyor iseniz eğer ve Elçiye Allah'a onu götürün herhangi bir şeye de anlaşmazlığa düşerseniz eğer

الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ

kendilerinin sanıyorlar da şunları görmedin mi sonuç bakımından da ve daha güzeldir daha iyidir Bu ahiret

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اطِّبِعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولَئِكُمْ هُمُ الْمُنْكَرُ فَإِنْ شَاءَ غَمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُودُهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا

Yâ eyyuhâllezîne âmenû atîullâhe ve atîûr resûle ve ulil emri minkum fe in tenâza'tum fi şeyin fe ruddûhu ilâllâhi ver resûli in kuntum tuminûne billâhi vel yevmil âhir zâlike hayrun ve ahsenu tevîlâ

yâ eyyuhâ ellezine amenu : ey iman edenler

Atîû Allah : itaat edin, uyun, Allah,

atiu el resul : uyun, itaat edin, resûl, hakikati bildiren,

ve uli el emri min kum : sahip, bilgili, idareciler, iş, hükümleri bilen, sizden

Fe in tenâzatum fi şeyin: artık, anlaşmazlığa, ihtilâfa düştünüz, bir şey hakkında

Fe ruddû-hu ila Allah : artık, bakın, orda arayın, Allah

ve el resûli : resûle, hakikati gösteren, bildiren,

in kuntum tuminu bi allah : eğer siz, iseniz, iman eden, Allah

ve el yevmi el âhiri : sonunuza, son güne

Zâlike hayrun : bu, işte bu, hayatı,

ve ahsenu tevil : güzel, yorum, tevil

59- Ey iman edenler! Allah'a itaat edin ve resûle uygun ve sizden hakikatlerin hükümlerini bilen kimselere de uyun. Bundan böyle bir şey hakkında ihtilâfa düşerseniz, artık onun hakikatini Allah'ta arayın ve resûlü anlayın. Eğer siz Allah'a iman ederseniz ve sonunuza inanırsanız, işte bu sizin için daha hayatıdır ve hakikatleri yorumlamamanız da daha güzel olur.

MERYEM 71 -72

الا 71 اولى بها صلياً وَإِنْ مِنْكُمْ 70 ثُمَّ لَنْحُنْ اعْلَمُ بِالَّذِينَ هُمْ
hiç kimse yoktur sizden girmeğe oraya uygun olduğunu kimlerin daha iyi biliriz elbette biz sonra

الَّذِينَ اتَّقُوا وَنَذَرُ 72 ثُمَّ نُنْجِي عَلَى رَبِّكَ حَتَّمًا مَفْضِيًّا 73 وَارِذْهَا كَانَ
ve bırakırız muttakileri (sakınanları) kurtarırlarınız kesin borçtur Rabbinin üzerine aldığı bu oraya gitmeyecek

الظَّالِمِينَ فِيهَا 73 جِئْيَا وَإِذَا ثُلُّى عَلَيْهِمْ أَيَّاً تَبَيَّنَتِ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا
inkar edenler derler açık açık ayetlerimiz onlara okunduğu zaman diz üstü çökmüş olarak orada zalimleri

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا حَذِّرُوكُمْ فَانفِرُوا ثُبَاتٍ أَوْ انفِرُوا جَمِيعًا

Yâ eyyuhâllezîne âmenû huzû hîzrakum fenfirû subâtin evinfirû cemîâ

yâ eyyuhâ ellezine amenu : ey iman edenler

Huzu hîzra-kum: almak, sarılmak, edinmek, önlem, tetbir,

Fe infiru subâtin : artık, nefer, tek, istikrar, kararlılık, denge

Ev infiru cemian : veya, ya da, birlik, topluca

71- Ey iman edenler! Siz tedbirinizi alın. Ya tek olarak istikrarlı olun ya da hep birlikte hareket edin.

فَإِنْ مِنْكُمْ لَمْنَ لَيْبَطَنَ فَإِنْ أَصَابَتْكُمْ مُّصِيبَةٌ قَالَ اللَّهُ أَعْلَمُ إِذْ لَمْ أَكُنْ مَعَهُمْ شَهِيدًا

Ve inne minkum le men le yubattienn fe in esâbetkum musîbetun kåle kad enamallâhu aleyye iz lem ekun meahum şehîdâ

ve inne minkum : muhakkak ki, sizden, sizler

Le men le yubattienne : elbette, kim, kimse, yavaş davranışmak

Fe in esâbet-kum : sonra, eğer, isabet etti, deðdi, siz,

musibet : zarar, sıkıntı, eziyet, kötülük, müşkül,

Kale kad enam : dedi, oldu, nimet, sıfatlar, mahlûkat, tüm varlık,

Allah aleyye : Allah, bana, üzerimde, kendimde,

iz lem ekun mea hum : o zaman, fakat, ben olmadım, onlarla beraber,

şehid : tanık, bilen, şahit olan, has olan, anlayan,

72- Sizlerden bazı kimseler elbette yavaş davranışır tembellik ederler. Sonra size bir sıkıntı isabet etse; Allah'ın tüm mahlûkattaki hakikatleri banada sunuldu, fakat ben hakikatleri anlayanlarla beraber olmadım, dersiniz.

وَالَّذِينَ يَرْمُونَ ازْوَاجَهُمْ ٦ رَجِيمٌ عَفُورٌ فَإِنَّ اللَّهَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَاصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ
eşlerini zina ile suçlayan çok esirgeyendir çok bağışlayandır Allah çünkü ve uslananlar bundan sonra

شَهَادَاتِ بِاللَّهِ أَرْبَعَ احَدِهِمْ أَنْ شَهَادَةُ أَنْفُسِهِمْ فَشَهَادَةُ لَهُمْ شُهَدَاءُ إِلَّا
Allah'ı şahid tutmasıdır dört defa onlardan her birinin şahidiği kendilerinden başka şahidleri onların ve bulunmayanlar

وَالْخَامِسَةُ أَنْ لَعْنَتَ اللَّهِ ٧ لِمِنَ الصَّادِقِينَ إِنَّهُ
Allah'ın la'netinin kuşkusuz beşinci defasında doğru söyleyenlerden olduğuna kendisinin mutlaka

أَنْ تَشْهَدَ عَلَيْهِ إِنْ كَانَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ٨ وَيَرْوَا عَنْهَا الْعَذَابَ
kadının şahidlik etmesi ise yalan söyleyenlerden ise eğer kendi üzerine olmasını diler

أَنْ غَضَبَ اللَّهِ ٩ لِمِنَ الْكَاذِبِينَ إِنَّهُ أَرْبَعَ شَهَادَاتِ بِاللَّهِ
Allah'ın gazabının kuşkusuz beşinci defa da yalan söyleyenlerden olduğuna onun (kocasının) Allah'ı şahid tutup dört defa

وَالْخَامِسَةُ أَنْ لَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَתُهُ ١٠ كَانَ مِنَ الصَّادِقِينَ عَلَيْهَا إِنْ
ve rahmeti size Allah'ın lutfu ya olmasaydı doğrulardan (kocası) ise eğer kendi üzerine olmasını diler

إِنَّ الَّذِينَ جَاؤُ بِالْفَكِ حَكِيمٌ تَوَابٌ وَإِنَّ اللَّهَ عَصْبَةُ مِنْكُمْ ١١
içinizden bir topluluktur iftirayı getirenler kuşkusuz hikmet sahibidir tevbeleri çok kabul edendir Allah ve şüphesiz

وَالَّذِينَ يَرْمَوْنَ أَرْوَاجَهُمْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ شُهَدَاءٌ إِلَّا أَنفُسُهُمْ فَشَهَادَةُ أَخْوَهُمْ أَرْبَعُ شَهَادَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّمَا تَعْمَلُ الصَّادِقِينَ

Vellezîne yermûne ezvâcehum ve lem yekun lehum şuhedâu illâ enfusuhum fe şehâdetu ehadihim erbeû şehâdâtın billâhi innehû le mines sâdikîn

ve ellezine yermun : o kimseler, laf atma, taş atma, ok, uzaklaştırma

ezvâce-hum : cins, tür, eş, aynı yolda olan, eşlik eden, birliktelik, onlar,

ve lem yekun lehum : olmadı, yoktur, onlar

Şuhedâu : şahitler, bilen, tanık olan,

illa enfus hum : kendileri için, nefis, kendi çıkarı için, onlar

Fe şehadetu : bundan sonra, şahitlik, bilmek, her yerde hazır olan, şuurlu

ehad him : bir, tek, onlar

Erbeu : dört, Allah'a dönmek, belge, makam, Rabbine dönmek

şehadatin bi Allah : şahit olan, bilen, şuurlu, Allah'a, Allah ile

înne hu : muhakkak ki o, o halde olan,

le min el sadıkîn : elbette, sadık, dosdoğru olan, dürüst olan, sadakat,

6- Bir birlik içinde hareket eden kimselere laf atanların, hakikatleri bilme durumları olmaz. Onlar ancak kendi çıkarları için hareket ederler. Bundan sonra Rabbine dönüp, birliğin şuurunda olanlar, Allah ile birlikte olduğunun şehadetindedirler. Muhakkak ki o hâlde olan kimseler, elbette dosdoğru hareket edenlerdir.

وَالْخَامِسَةُ أَنَّ لَغْتَ اللَّهُ عَلَيْهِ إِنْ كَانَ مِنَ الْكَاذِبِينَ وَيَذَرُ أَ

Vel hâmisetu enne lanetallâhi aleyhi in kâne minel kâzibîn

ve el hamisetu : koruyucu olan, beşinci olan, cesaret, bahadırılık, hamaset

Enne lanete : lanet, kendindeki sıfatları anlamayıp rahmetten düşen

Allah aleyhi : Allah, ona, kendinde olan,

în kane min el kazibile : eğer, şayet, oldu, yalanlarda kalan

7- Eğer yalanlarda kalan olursa; kendindeki tecellileri idrak edemeyip, Allah'ın rahmetinden, koruyuluğundan uzaklaşır.

-8-

وَيَدْرُأُ عَنْهَا الْعَذَابَ أَنْ شَهَادَتِ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الْكاذِبِينَ

Ve yedraû anhel azâbe en teşhede erbea şehâdâtın billâhi innehu le minel kâzibîn

ve yedrau anha : savmak, kurtulur, önlemek, kaldırır, ondan,

el azab : azap, sıkıntı, müşkil,

en teşhede : şahitlik etmesi, bilmesi, o şuurla hareket etmesi,

erbea : dört, makam, Allah'a dönmek, Rabbine dönmek

Şehadatin bi Allah : belge, makam, şahitlikler, bilenlerden, Allah

İinne hu le min el kazibin : doğrusu, o, yalandaki kıldığını anlayan

8- Doğrusu o; yalanlarda kıldığını anlar, Rabbine döner, hakikatlere şahit olur, Allah ile birlikte olduğunun şuuruyla hareket ederse, ondan sıkıntılar kaldırılır.

-9-

وَالْخَامِسَةُ أَنَّ عَصَبَ اللَّهُ عَلَيْهَا إِنْ كَانَ مِنَ الصَّادِقِينَ

Vel hâmisete enne gadaballâhi aleyhâ in kâne mines sâdikîn

ve el hamisetu : koruyucu olan, beşinci, himaye, hakk şuuru,

Enne gadabe : gadab, öfke, hiddet, kızgınlık,

Allah aleyhi : Allah, kendinde, onda, üzerinde,

İn kane min el kazibile : eğer, şayet, oldu, yalanlarda kalan

9- Eğer yalanlarda kalan olursa; öfke, kavga gibi hallerinden dolayı kendindeki tecellileri idrak edemeyip, Allah'ın rahmetinden, koruyuculuğundan uzaklaşır.

-10-

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ تَوَابٌ حَكِيمٌ

Ve lev lâ fadlullâhi aleykum ve rahmetuhu ve ennellâhe tevvâbun hakîm

ve lev la fadl : değil mi, fazilet, erdem, nitelik, sıfat,

Allah aleykum : Allah, überinizdeki

ve rahmetu-hu : rahmeti, fayda, yarar, koruyucu, merhamet, şevkat

ve enne Allah tevvab : Allah, hatasını anlayanın tövbesini kabul eden,

hakim : hâkim olan, hüküm sahibi,

10- Sizin überinizde olan Allah'ın sıfatları değil midir? O rahmet eden değil midir? Muhakkak ki Allah, hatalarını anlayıp tövbe edenlerin tövbelerini kabul edendir, tüm varlığa hâkim olandır.

سَبَّحَ اللَّهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
bulunan her şey Allah'ı tesbih etmiştir

السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يُخْيِي وَيُمْبِتُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
ve zahirdir ve sondur ilktir o kadirdir her seye ve O ve öldürür yaşatır ve yerin göklerin

وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ
oturan sonra günde altı ve yeri gökleri yaratın O'dur bilendir şeyi her ve O ve batındır

عَلَى الْعَرْشِ يَعْلَمُ مَا يَلْجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ
ve O ona ve çıkışını gökten ve ineni ondan ve çıkışını yere gireni bilir Arş üzerine

مَعْكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ
ve yerin göklerin mülkü O'nundur görmektedir yaptıklarınızı Allah olsanız nerede sizinle beraberdir

وَإِلَيْهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ يُولَجُ الَّيلَ فِي النَّهَارَ وَيُولَجُ النَّهَارَ الَّيلَ وَهُوَ عَلِيمٌ بِذَاتِ
özünü bilir O gecenin gündüzü ve sokar gündüzün içine geceyi sokar bütün işler döndürülecektir Allah'a

الصُّدُورِ 7 أَمْتُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَانْفَقُوا مَا جَعَلَكُمْ مُسْتَحْلِفِينَ فِيَةً فَالَّذِينَ أَمْتُوا مِنْكُمْ
sizden inananlar onda hakim sizi kıldıgı şeylerden ve infak edin ve Elçisine Allah'a inanın göğüslerin

-1-

سَبَّحَ اللَّهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

Sebbeha lillâhi mâ fîs semâvâti vel ard ve huvel azîzul hakîm

Sebbeha Allah : tecellileri, yüzmek, akıp giden, tesbih eden, Allah

Mâ fi es semavat ve al ardı : ne varsa, şey, göklerde ve yerde olanlar

ve huve el azizu: o, yüce, tüm değerlerin sahibidir,

el hakimu : hâkim olan, tüm varlığı hâkim olan,

Göklerde ve yerde ne varsa, Allah'ın tecellileridir. Tüm değerlerin yüce sahibi, tüm varlığı hâkim olan O'dur.

-2-

لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

Lehu mulkus semâvâti vel ard yuhyî ve yumît ve huve alâ kulli şeyin kadîr

Lehu mulku : o, hükümdar, mülk

es semâvâti ve al ardi : gökler, semalar ve yerlerin

Yuhyî : hayat verir, diriltir, hay olan,

ve yumitu : ölümü sunan, sınırlayan,

Ve huve ala külli şeyin : o, bütün her şey

kadir : kudret, güçlü olan,

GökleRin ve yerin hükümrانlığı O'nundur. Hayat verendir ve sınırlayandır ve O bütün her şeydeki kudrettir.

-3-

هُوَ الْأَوَّلُ وَالآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

Huvel evvelu vel âhiru vez zâhiru vel bâtin ve huve bi kulli şeyin alîm

Huve el evvelu : o ilk, evvel, önce, evveli olmayan, başlangıç

ve el âhiru : son, sonsuz, ahir,

ve el zâhiru : açık, apaçık görünen, dışsal ve zahir,

ve el bâtinu : bâtin, içsel, görünmeyen, gizli,

Ve huve bi kulli şeyin : o, bütün her şey,

alim : ilmin sahibi, ilmiyle vareden

Evvel ve sonsuz olan, zâhir olan ve bâtin O'dur ve O bütün her şeydeki ilmin sahibidir.

هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ لَمْ يَسْتَوِي عَلَى الْعَرْشِ يَعْلَمُ مَا يَلْجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزَلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ مَعْلُومُ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

Huvellezî halakas semâvâti vel ardafisitteti eyyâmin summestevâ alel arş, a'lemu mâ yelicu fil ardı ve mâ yahrucu minhâ ve mâ yenzilu mines semâi ve mâ ya'rucusu fîhâ, ve huve meakum eyne mâ kuntum, vallâhu bi mâ ta'melûne basîr

huve ellezî halaka : o ki, ki o yaratân, oluşturan

es semâvâti ve el arda : semalar, gökler ve dünya, yeryüzü

Fi sitteti : sedate, hatasız, hak üzere, doğruluk, intizam, noksansız

Eyyamin : hayırlı, güzellik, iyi, temiz, egemenlik, günler, hakimiyet

Summe esteva : kurmak, sarmak, kuşatmak,

alâ el arşı : makam, taht, bütün her yer,

Yalemu : ilmiyledir, ilmin sahibi,

mâ yelicu fiy el ardi : ne girer, yerin içine,

ve ma yahrucu min ha : ne çıkar, ondan oradan

ve ma yenzilu min es semai : ner, gelir, sunulur, gökten, semadan, ulvi âlem

ve ma yarucu fiy ha : yükselir, dönmek, içinde orada

ve huve mea kum : O, beraber, birlikte, sizinle

Eyna ma kuntum : nerede olursanız olun, sizinle

ve allah bima tamelun : Allah, yaptığınız şeyler,

basir : gösterip duran, içindeki dışındaki işin sırrın sahibi

Ki O'dur yerleri ve gökleri, bir intizam bir güzellik içinde yaratân, bütün her yeri saran. Yerin içine ne girer, ondan ne çıkar, gökten ne ner, oraya ne yükselir, her şey O'nun ilmiyledir. Nerede olursanız olun O sizinle beraberdir ve Allah yaptığınız şeylerden her an hakikatlerini incelikleriyle gösterir.

لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُ الْأَمْوَارُ

Lehu mulkus semâvâti vel ard ve ilâllâhi turceul umûr

Lehu mulku : onun, mülk, hükümdar,

es semâvâti ve al ardi : semalar, gökler ve dünya yeryüzü, arz

ve ilâ allahi turceu : Allah'a, döner, tüm varlıktaki olup duran

el umuru : bütün işler, hüküm,

Göklerin ve yerin hükümlanlığı O'nundur ve tüm varlıkta her an işleyen Allah'tır.

يُولَجُ اللَّيْلُ فِي النَّهَارِ وَيُولَجُ النَّهَارُ فِي اللَّيْلِ وَهُوَ غَلِيمٌ بِذَاتِ الصَّدُورِ

Yûlicul leyle fîn nehâri ve yûlicun nehâre fil leyl ve huve alîmun bi zâtis sudûr

Yûlicu : birleştirir, girdirir, katar, takip ettirir,

el leyle fi en nehare : gece ve gündüz

ve yûlicu : birleştirir, girdirir, sokar, gece ve gündüz

en nehare fi el leyli : gündüz ve gece

Ve huve alîmun: o, ilmin sahibi, ilmiyle vareden,

bi zati sudur : gönüllerin sahibi, gönüllerdeki

- Geceyi gündüzle birleştirir ve gündüzü geceyle birleştirir ve O gönüllerdeki ilmin sahibidir.

HADİD 7 -11

الصُّدُورِ 7 امْنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَانْفَقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ مُسْتَحْلِفِينَ فِيهِ فَالَّذِينَ امْنُوا مِنْكُمْ

sizden inananlar

onda hakim

sizi kıldığı

şeylerden

ve infak edin

Elçisine Allah'a inanın

gögüslerin

وَانْفَقُوا 8 لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالرَّسُولِ يَدْعُوكُمْ

sizi çağırıldığı halde elçi

Allah'a güvenmiyorsunuz ne oluyor size?

büyük mükafat onlar için vardır ve infak edenlere

لَتُؤْمِنُوا بِرَبِّكُمْ وَقَدْ 9 هُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ عَلَى عَبْدِهِ آيَاتٍ مِيَّاقُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

ayetler kuluna

indiren

O'dur

inanınanlar

iseniz eğer sizden sağlam söz

aldiği halde

ve Rabbinize inanmağa

10 رَجِيمٌ لِيُخْرِجُكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَإِنَّ اللَّهَ بِكُمْ لَرَوْفٌ

çok merhametlidir çok şefkatli size karşı Allah şüphesiz aydınlığa

karanlıklardan

sizi çıkarmak için açık açık

وَمَا لَكُمْ 11 أَلَا تُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَلَا تُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَهُ مِيرَاثُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا يَسْتَوِي

elbette bir olmaz ve yerin

göklerin

mirası

zaten Allah'ındır Allah yolunda

infak etmiyorsunuz ne oluyor size?

مِنْكُمْ مَنْ أَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ 12 وَقَاتَلَ أُولَئِكَ اَعْظَمُ دَرَجَةً مِنَ الَّذِينَ اَنْفَقُوا مِنْ بَعْدِ

sonradan infak edenlerden

derecesi daha büyütür onların

ve savaşanlar fetihden önce

infak edenlerinizden

وَقَاتَلُوا 13 وَكُلُّا وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنَى وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَيْرٌ مَنْ

kimdir?

haber almaktadır yaptıklarınızı

Allah en güzel sonucu

Allah va'detmiştir hepsine ve savaşanlardan

ذَا الَّذِي يُقْرِضُ 14 اللَّهُ قَرْضًا حَسَنًا يَوْمَ الْحِجَّةِ اَجْرٌ كَرِيمٌ

آمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَأَنفَقُوا مِمَّا جَعَلْنَا مُسْتَحْلِبِينَ فِيهِ فَإِذْنَنَّاهُمْ أَمْنُوا مِنْكُمْ وَأَنفَقُوا لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ

Âminû billâhi ve resûlîhi ve enfikû mimmâ cealekum mustahlefine fîh, fellezîne âmenû minkum ve enfekû lehum ecrun kebîr

Âminû bi Allah : inanmak, iman etmek, ile, Allah

ve resulu hi : resul, hakikati gösteren, o

ve enfikû : infak, vermek, sahibine ait olanı vermek,

mimma ceale kum : şeyler, sunulan, verilen, yapılan, kıldı, siz

Mustahlefine fiy hi : ardından gelen, takip, halef, içinde, o

fe ellezi amenu min kum : sizden kim iman ederse

ve enfekû lehum : infak, teslim etmek, vermek, onlar

ecrun kebir : karşılık, yüce, harika, erdemlilik,

Allah ile birlikte olduğunuzu iman edin ve o resul'ü anlayın ve size verilen şeylerin sahibini anlayıp infak edin. Artık sizden kim iman ederse ve varlığının sahibini bilip, her şeyle teslim olursa, onlara yüce karşılık vardır.

وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ إِذْ عُوكُمْ لَتُؤْمِنُوا بِرَبِّكُمْ وَقَدْ أَحَدَ مِنَ الْمُنَافِقِينَ إِنْ كُلُّمُؤْمِنِينَ

Ve mâ lekum lâ tuminûne billâh ver resûlu yedûkum li tûminû bi rabbikum ve kad e haze mîsâkakum in kuntum muminîn

ve mâ lekum la tuminun : değil, degiliniz, siz, yok, inanmak,

bi Allah : ile, Allah, Allah ile birlikte,

ve el resulu : resul, hakikatleri gösteren,

yedu kum : davet, çağırma, siz,

la tuminu : yok, inanmak, iman,

bi rabbi-kum : Rabbiniz, sizi vücutlandıran,

ve kad ehaze : oldu, aldı, sardı, bağlandı, söz, anlaşma,

misaka kum : söz, bağlandı, anlaşma,

İn kumtum müminin : eğer, siz oldunuz, olmak, mümin, emin, inanan,

- 2- Siz Allah ile birlikte olduğunuzun farkında değildiniz, imanınızda yoktu. Resul, imanınız yokken sizi vücutlandıranı bilmeniz için sizi davet etti. Eğer emin olanlardan olmak istiyorsanız, hakikatleri anlama yolunda verdığınız sözlere sarılın.

هُوَ الَّذِي يَنْزِلُ عَلَىٰ عَبْدِهِ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لِتُخْرِجُهُم مَّنِ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَإِنَّ اللَّهَ بِكُمْ لَرَؤُوفٌ رَّحِيمٌ

Huvellezî yunezzilu alâ abdihî âyâtın beyyinâtın li yuhricekum minez zulumâti ilen nûr, ve innellâhe bikum le raûfun rahîm

huve ellezî yunezzilu : o ki, indiren, sunan, veren,

Alâ abdi hi : kuluna, kulunun üzerinde, bedeninde,

ayetin beyyinatin : apaçık deliller, ayetler, işaretler,

Li yuhricekum : dışarı, çıkmak, sizi, çıkarmak için

Min el zulumat : karanlıklardan, cehaletin karanlığı,

ilâ en nûri : aydınlığa, ışığa, nura

ve inne Allah bi kum : doğrusu, muhakkak, Allah, sizdeki, sizi,

le raufun : zarafet, incelik, nitelik,

rahimun : özünden vareden,

9- Ki O'dur, cehaletin karanlığından hakikatlerin aydınlığına çıkarmak için, kuluna apaçık delillerle hakikatleri sunan. Muhakkak ki Allah, sizdeki niteliklerin sahibidir, sizi özünden varedendir.

وَمَا لَكُمْ أَلَا تُشْفَقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَمَّا هِيَأْتُ السَّمَاءَاتِ وَالْأَرْضَ لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَنْ أَنْفَقَ مِنْ قُلْبِهِ فَقَاتَلَ أُولَئِكَ أَعْظَمُهُمْ دَرْجَةً مَنْ الَّذِينَ أَنْفَقُوا مِنْ بَعْدِ وَقَاتَلُوا وَلَا وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنَى وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ حَسِيرٌ

Ve mâ lekum ellâ tunfiku fî sebîllâhi ve lillâhi mîrâsus semâvâti vel ard lâ yestevî minkum men enfeka min kablil fethi ve kâtel ulâike azamu dereceten minellezîne enfekû min ba'du ve kâtelû ve kullen vada allâhul husnâ vallâhu bi mâ ta'melûne habîr

ve mâ lekum : ne, şey, değil, siz,

el la tunfiku : neden infak etmiyorsunuz, varlığını teslim etmek,

fîy sebîli allâhi : Allah'ın yolunda, hakikatler için

ve li allâhi mirasu : Allah'ın, miras, mal mülk, her şey, arsında kalan

es semâvâti ve el ardi : semalar, gökler ve dünya, varyüzü, arz

lâ yestevî min kum : bir değil, bir olmaz, eşit değil, sizden

Men enfeka min kabl : kim, infak etti, verdi, önce,

el fethi : fetih, kapalı olanı açmak, ulaşmak

ve kâtele : mücadele, savaş, ölüm,

ulaike azamu : işte onlara, büyük, yüce

Dereceten min ellezine : derece vardır, kademe, o kimselere, onlara

Enfekû min badu : infak ettiler sonra, sonradan

ve katalu : mücadele, savaş, kavga, gayret, yazık etmek,

Ve kullen vaade : hepsi, bütün hepsi, vaad, sundu, verdi,

Allah el husna : Allah, güzellikler, hoş,

ve Allahu bima tamelun : Allah, yaptığınız şeyler,

habir : incelikleriyle bildiren, haber veren,

- 3- Göklerde ve yerde olan her şey Allah'ındır. Sizler neden bu hakikatleri görüp, Allah yolunda varlığınızın sahibini bilip teslim olmuyorsunuz? Sizlerden infak etmeyen bir kimseyle, hakikatleri ulaşıp infak eden kimse bir değildir. Hakikatlere ulaşmak için mücadele edip, sonra da infak eden o kimselere yüce makamlar vardır ve onlar mücadelelerine devam ederler. Allah hepsine hakikatlerin güzelliklerini vaad etti ve Allah yaptığınız şeylerden her an hakikatleri incelikleriyle bildirir.

مَنْ ذَا الَّذِي يُفْرِضُ اللَّهَ قُرْصًا حَسَنًا فَيُضَاعِفَهُ لَهُ وَلَهُ أَجْرٌ كَرِيمٌ

Men zellezî yukridullâhe kardan hasenen fe yudâifehu lehu ve lehû ecrun kerîm
 men zâ ellezî : kim, kimse, sahip, o kimse,
 yukridu Allah : yapar, öder, verir, Allah
 Kardan hasenen : borcunu, verirse, güzelce öderse, teslim ederse
 fe yudâife hu lehu : artar, çoğalar, kat kat, çift, çift, komple, ona
 ve lehu ecrun kerimun : ona bu var, ecir mükâfat, karşılık, cömert, soy, asil

- 4- Kim varlığının sahibinin Allah olduğunu bilir, varlığını güzelce teslim ederse, ona karşılığı kat kat verilir ve onun için asil bir karşılık vardır.

HUCURAT SURESİ 1-4

لَا يَعْقُلُونَ ۖ وَلَوْ أَنَّهُمْ صَبَرُوا حَتَّىٰ تَخْرُجَ ۝
 ۱

kendileri için daha iyi elbette olurdu kendilerinin yanına sen çıkışcaya kadar bekleselerdi onlar şayet düşüncesiz kimselerdir

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُقْدِمُوا تَبَيْنَ يَدِيِ ۝
 ۲

bilendir iştiendir Allah şüphesiz Allah'tan ve korkun ve Elçisinin Allah'ın önüne geçmeyin inananlar ey

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْفَعُوا أصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ ۝
 ۳

sözü onunla yüksek sesle konuşmayın Peygamberin sesinin üstüne seslerinizi çıkarmayın inananlar Ey

كَجَهْرٍ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ ۝
 ۴

şüphesiz farkında olmadan siz amelleriniz yoksa boş gider birbirinize yüksek sesle konuştuğunuz gibi

الَّذِينَ يَغْضُبُونَ أصْوَاتَهُمْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ أُولَئِكَ الَّذِينَ امْتَحَنَ اللَّهُ فُلُوبَهُمْ لِلتَّقْوَىٰ ۝
 ۵

takva için onların kalplerini Allah imtihan etmiştir işte onlar Allah'ın elçisinin huzurunda seslerini kısanlar

لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَآجْرٌ عَظِيمٌ ۝
 ۶

çoğu odaların arkasından sana bağıranların şüphesiz büyük ve bir mükafat mağfiyet onlar için vardır

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُنَزِّلُوا بَيْنَ يَدَيِ الرَّسُولِ وَأَتْقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ حَلِيمٌ

Yâ eyyuhellezîne âmenû lâ tukaddimû beyne yedeyillâhi ve resûlihî vettekûllâh innallâhe semîun alîm
yâ eyyuhâ ellezine amenu : ey iman edenler, inananlar,
lâ tukaddimû : yok, ilerleme, önüne, ileri, kendine nisbet etme,
beyne yedeyi Allah : elli arası, gücün sahibi, kudretin sahibi, Allah
ve resuli hi : resul, hakikatleri bildiren, o
ve ittekû allâhe: fenalara düşmekten sakınma ortak koşmamak, Allah
inne Allâh : muhakkak ki, Allah
semîun : işitmek
alîmun : ilmin sahibi, ilmiyle vareden.
1- Ey iman edenler! Sizdeki gücün sahibi Allah'tır, onu kendinize nisbet etmeyin ve o resülü anlayın. Fenalara
düşmekten sakının, Allah'a ortak koşmayın. Muhakkak ki Allah iştirendir, ilmin sahibidir.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتُكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ كَثِيرٌ يَعْضُلُ لِبَعْضٍ أَنْ تَخْبِطَ أَعْدَائُكُمْ وَإِنَّمَا لَا تَشْعُرُونَ

Ya eyyuhellezîne âmenû lâ terfeû asvâtekum fevka savtin nebiyyi ve lâ techerû lehu bil kavli ke cehri
ba'dikum li
ba'din en tahbeta a'mâlukum ve entum lâ teş'urûn
yâ eyyuhâ ellezine amenu : ey iman edenler
lâ terfeû : yükseltmeyin, çıkarmayın
asvâte-kum : sesleriniz, sözleriniz, söyledikleriniz, bildikleriniz
fevka : üzerine, yukarı
Savti : sesi, söyledikleri, bildirdikleri, savları,
en nebiyyi : haber veren, hakikatleri bildiren,
ve lâ techerû : bağırmayı, cehr etmeyin, cehren yok
Lehu bi el kavli ke : onun sözü gibi, demek, söylemek, öğrettiği gibi
cehri : açığa çıkmak, açıkça, konuşmak, bağırmak, cehren
Badi kum li badin : bazınız bazınıza, birbirinize
en tahbeta : heba olması, boş gitmesi, engellemek.
Amâlu kum : amelleriniz, çalışmalarınız, gayretleriniz, vaktiniz
ve entum la teşurune : siz, yok, şuur, kendinin, çevresinin farkında olmak
2- Ey iman edenler! Siz hakikatleri bildirenin üzerine, kendi bildiklerinizde inat edip seslerinizi yükseltmeyin
ve o
hakikatleri bildirenin üzerine, söylemlerinizle bağırıp çağrırmayın. Birbirinize karşısında bağırarak konuşmayın.
Çalışmalarınızı boş geçirmeyin ve sizler, kendinizi ve çevrenizi anlamayı terk etmeyin.

-3-

إِنَّ الَّذِينَ يَغْضُبُونَ أَصْوَاتِهِمْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ أُولَئِكَ الَّذِينَ امْتَحَنَ اللَّهُ فَلَوْبَاهُمْ لِلتَّثْوِي لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ

İnnellezîne yeguddûne asvâtehum inde resûlillâhi ulâike ellezîne imtehan allâhu kulûbehum lit takvâ lehum magfiretun ve ecrun azîm

İnne ellezine : muhakkak, doğrusu, onlar, o kimseler

yaguddûne : kısarlar, alçaltılar, düşürüler

asvâte-hum : seslerini, konuşmalarını,

İnde resuli Allahi : yanında, resul, hakikatleri gösteren, Allah,

Ulâike ellezine : işte onları, o kimseleri

imtehane : imtihan, test, anlama, kazanma, anlamak,

Allâh : Allah

kulûbe-hum : onların kalpleri, idrakleri, anlayışları,

li et takvâ : takva için, fenalardan sakınma ortak koşmama, Allah

le-hum magfiretun : elbette, onlar, mağfiret, bağışlanma, af

Ve ecrun azim : mükafat, karşılık, büyük, yüce

3- Doğrusu Allah resulünün yanında seslerini kılan o kimseler, işte onlar Allah'ı anlamada gayret gösteren kimselerdir. Onların kalbleri fenalardan sakınma, Allah'a ortak koşmama içindedir. Elbette onlara mağfiret vardır ve

yüce karşılıklar vardır.

-4-

إِنَّ الَّذِينَ يَتَادُونَكَ مِنْ قَرَاءِ الْحُجَّرَاتِ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ

İnnellezîne yunâdûneke min verâil hucurâti ekseruhum lâ ya'kilûn

İnne ellezine : muhakkak, o kimseler

yunâdûne-ke : seslenirler, karşılık verirler, sen

min verâi : arkadan, arkasından

el hucurâti : oda, hücre, dolap, odacık, kendi benlik, ego, kayıtlarında

Eksru hum : onların çoğu

lâ yakılûne : akıl etmiyorlar, akıl etmezler, düşünmezler,

4- Muhakkak ki sana karşı kendi bildikleriyle inat edip karşılık veren o kimseler; kendi geçmiş bildiklerinde, kendi

egolarındadırlar. Onların çoğu akledip düşünmezler.